

Κι ἔλεγα «θείτσα, τί εἶναι ἐκεῖνα ὅδα»
καί μ' ἀποκρίνονταν «νεραῖδοκαμώματα»
«θείτσα οἱ νεραῖδες ἀνεβαίνουν τὸ βουνό!»
καί μου λεγε «αὐτούνα εἶναι φορτηγά».

ΚΟΡΗ

(ἀπόσπασμα)

γιά τὴν Φρίντα

Πρόσωπο στρογγυλό. σκάει τὸ φῶς. τοῦ σύμπαντος. χαμόγελο.
στόμα λεπτό. ἡ φωνή. γίνεται ὁ κόσμος. Τὸ παιδί παίζει στὸν
κῆπο. τὸ παραλληλόγραμμο χρωμάτων καὶ μυρουδιῶν ποὺ περ-
νάει τὸ κατώφλι, γίνεται ὁ δρόμος, ἡ γειτονιά, ἡ πλατεία, τὸ
ἄλσος. καὶ τί εἶναι ἡ πόλη, ἂν τὸ ταξίδι εἶναι παράδεισος;

Παίζει τὸ παιδί στὸν κόσμο. μὲ ἄλλα παιδιὰ. καί μ' ἐκεῖνα (τί
ἔχουν;) ποὺ ἔχουν πρόσωπα μαλλιαρά, σκαφτὰ μάτια, ἡ ἐπι-
δερμίδα τους εἶναι σὰν δάσος μαραμμένα φύλλα. τὰ παιδιὰ παί-
ζουν. στὰ ἀνοιχτά. γιατί ὁ χρόνος δὲν ἔχει δόντια. γιατί ὁ χρό-
νος εἶναι μιὰ φαντασία. τὸ ἄλογο ποὺ καλπάζει σὲ πλατυὰ λι-
βάδια καὶ πλαταίνει τὴν θέα γιὰ τὸν ἐπιβήτορα. μιὰ στάλα. πιὸ
ψηλά. ἀνοίγει τὸ τοπίο. ὁ κόσμος, ὁ πολύτροπος. ὁ φαχνός. τῆς
ἀχιβάδας ποὺ σχηματίζουν ἡ γῆ κι ὁ οὐρανός. τοῦ πατέρα ὁ λό-
γος. οὐρανός. τὸ τοπίο κόσμος. γῆ. ὁ κόρπος τῆς μητέρας. ὁ
κόσμος σίγουρος. ὁ πάντα ἐδῶ. ἀγκάθι ἢ τριαντάφυλλο. ὁ κό-
σμος τῶν παιδιῶν.

Γιώργης Χαλατσᾶς

Τὸ παιδί μελετᾷ τὸν κόσμο ποὺ γεννήθηκε καὶ ἀντιγράφει τίς
πράξεις τῶν μεγάλων γιὰ τὴν προσαρμογή του σ' αὐτὸν καὶ τὴν
ἀνάδειξη τοῦ ἐγώ του. Καλλιέργησε τὴν φαντασία του, ποὺ εἶ-
ναι ἡ πρώτη δημιουργικὴ δύναμη τοῦ ἀνθρώπου, μὴν τὸ σκιά-
ξεις ποτὲ μὲ ἀόρατα πράγματα γιατί δὲν τ' ἀποβάλλει καὶ μὴν
τοῦ στερήσεις ποτὲ κάτι καλὸ ποὺ τὸ ἐπιθυμεῖ πολὺ. Ἐγὼ δὲ θὰ
συγχωρῶ στή μᾶνα μου τὸ γεγονός ὅτι κλείδωνε τὸ γλυκὸ τὸ
βύσσινο καὶ δὲν τὸ χόρτασα.